

argument

Afscheid van de voorzitter Bedankt François !

Contact

VSOA ALGEMEEN SECRETARIAAT

T. 02/549 52 00
E-mail: vsoa@vsoa.eu
www.vsoa.eu

VSOA-SPOOR

T. 02/549 52 29
E-mail: secretariaat@vsoa-rail.be
www.vsoa-rail.be

VSOA-FGGA: FEDERALE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTADMINISTRATIES

T. 02/201 19 77
E-mail: info@vsoa-g2.eu
www.vsoa-fgga.eu

VSOA-LRB: LOKALE EN REGIONALE BESTUREN

T. 02/201 14 00
E-mail: contact@slfpvsoa.be
<http://slfpvsoa-alr-lrb.be>

VSOA-ONDERWIJS

T. 02/529 81 30
E-mail: info@vsoa-onderwijs.be
www.vsoa-onderwijs.be

SLFP-ENSEIGNEMENT

T. 02 /548 00 20
E-mail: secretariat@slfp-enseignement.be
www.slfp-enseignement.be

VSOA-POST

T. 02/223 00 20
E-mail: post@vsoa-post.be
www.vsoa-post.be

VSOA PROXIMUS

T. 02/245 21 20
E-mail: vsoa.proximus@skynet.be
www.slfp-vsoaproximus.be

VSOA-RECHTERLIJKE ORDE

T. 02/513 05 55
E-mail: info@ro-vsoa.be
www.ro-vsoa.be

VSOA-DEFENSIE

T. 02/223 57 01
E-mail: info@vsoa-defensie.be
www.vsoa-defensie.be

VSOA-FINANCIËN

T. 02 /226 41 11
E-mail: info@vsoa-slfp-fin.eu
www.vsoa-slfp-fin.eu

VSOA-POLITIE

T. 02 /660 59 11
E-mail: info@vsoa-pol.be
www.vsoa-pol.be

Inhoud

Algemene voorzitter neemt afscheid - Interview

4

In zijn laatste weken als voorzitter van het VSOA blikt François Fernandez-Corrales voor Argument terug op zijn tienjarig voorzitterschap.

Syndicale premie 2023, vraag ze aan!

8

Als personeelslid (statutair of contractueel) in één van de overheidsdiensten ontvang je voor 31 maart 2024 een 'aanvraag van de syndicale premie' van je werkgever.

Wantoestanden in de gevangenissen

15

De sfeer in de gevangenissen heeft een kookpunt bereikt. Een stand van zaken.

Ontslagdecreet zet menig ambtenaar aan de deur

18

VSOA-LRB regio Vlaanderen stapt samen met enkele statutaire personeelsleden/afgevaardigden naar het Grondwettelijk Hof om het ontslagdecreet te laten vernietigen.

We zijn er voor families van militairen in operaties

22

Tijdens militaire operaties worden ze vaak naar het buitenland gestuurd, waar zij de uitdagingen van gevaarlijke omgevingen en emotionele scheiding van hun geliefden moeten doorstaan. In deze moeilijke tijden kan het van onschatbare waarde zijn om steun te ontvangen.

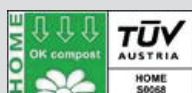
Lees Argument online

Je wil graag de laatste editie van Argument online doorbladeren? Dat kan dankzij onze digitale versie.

www.vsoa.eu/magazine

Je wenst niet langer Argument in de brievenbus te ontvangen, maar je kiest om het digitaal te lezen? Dat kan ook.

Stuur ons dan een e-mail naar vsoa@vsoa.eu met de mededeling "ik lees Argument online en wens geen papieren versie in de bus".

De wikkel van dit magazine is biologisch afbreekbaar en 100% composteerbaar.

Papier met PEFC-Label: keurmerk voor verantwoord gekapt hout.

Colofon

Verantwoordelijke uitgever Redactieleden:

François Fernandez-Corrales - Boudewijnlaan 20-21, 1000 Brussel
Koen De Backer, Henri De Baer, Kris De Bosschere, Philippe Delhalle, Sophie Faut, Chris Huybrechts, Catherine Henrard, Marnix Heyndrickx, Patrick Roijens, Christelle Rousselet, Guy Van Cauwenberghe, Inge Vandendriessche, Jimmy Verlez en Patrick Waumans

Eindredactie:

Bert Cornelis

Communicatie:

Cindy Willem

Beheer & publiciteit:

Bea Foubert

Vormgeving:

Creative Plus Production

Drukkerij:

Remy-Roto nv

Eén zwaluw maakt nog geen zomer

“Het was voor mij een eer dat ik jullie mocht dienen en ik wil jullie allen bedanken voor jullie vertrouwen en steun al die jaren.”

Tijdens de lente kondigen zich voor het VSOA enkele veranderingen in het politieke en het syndicale landschap aan. Wat de politiek betreft gaan we op 9 juni naar de stembus om onze komende machthebbers aan te duiden die dan vervolgens de regeringscoalities zullen vormen.

Populisme

We moeten jammer genoeg vaststellen dat het populisme, de vrees voor anderen en het eigenbelang in ons land toenemen. De programma's van politieke partijen berusten enkel op electorale berekeningen, en aan het einde van deze winter zien we de electorale koorts stijgen en worden verschillende aankondigingen de wereld ingestuurd. Meer voor veiligheid, minder voor de openbare diensten en minder voor de pensioen blijken de leuze van veel politici te zijn.

In een verklaring aan de pers kondigt de staatssecretaris voor Begroting aan dat volgens het Belgische Planbureau in 2024 het begrotingstekort tot 27,5 miljard euro zal oplopen, dit is 4,6% van het bruto binnenlands product. Indien daar niets wordt aan gedaan, zal het begrotingstekort in 2029 tot 5,6% oplopen, dit is bijna 40 miljard euro. Om dan te vermijden dat Europa zou tussenkomen, zal de volgende federale regering drastische maatregelen moeten nemen, onder andere inzake de pensioenen.

En daar staan we weer. Een hervorming is pas afgerond of er komt een andere aan, met opnieuw het openbaar ambt en de pensioenen in het vizier.

Memorandum

Het VSOA heeft zopas zijn Memorandum afgewerkt. Hierin wordt het accent gelegd op verscheidene hoofdlijnen, eisen en aandachtspunten voor de regeringen die na 9 juni zich moeten buigen over de openbare diensten en de dienstverlening aan de bevolking.

In het volgende nummer van je favoriete magazine zullen tien punten uit het Memorandum nader toegelicht worden.

Laatste edito

Dit nummer van maart loopt samen met het einde van een periode in mijn leven. Dit is mijn laatste editoriaal als Algemeen voorzitter van het VSOA. Het was voor mij een eer dat ik jullie mocht dienen en ik wil jullie allen bedanken voor jullie vertrouwen en steun al die jaren. Ik wens de volgende Algemeen voorzitter toe dat hij met evenveel goesting jullie zal dienen zoals ik jullie mocht dienen.

Zorg goed voor jezelf! ■

François FERNANDEZ-CORRALES
Algemeen voorzitter VSOA

François Fernandez-Corrales neemt afscheid als VSOA-voorzitter

“Het populisme en extremisme komt van alle kanten”

Zijn vader ging als Spaanse migrant uit Madrid, op de vlucht voor het Franco-regime, na de tweede wereldoorlog aan de slag als mijnwerker in de Borinage. Later ging hij werken in het voormalige hoogoven- en staalbedrijf Forges de Clabecq. Een jaar na zijn komst naar België kwam ook mevrouw Fernandez-Corrales naar ons land, en even later, net na de Wereldtentoonstelling in Brussel, werd midden de Borinage François geboren. Er kwamen nog drie kinderen. Zijn broer werd syndicaal actief in het bedrijf waar ook vakbondsleider Roberto D’Orazio de rode redder maar ook de doodgraver van het staalbedrijf zou worden. VSOA-voorzitter François Fernandez-Corrales heeft zijn vakbondsbloed dus van geen vreemden. In zijn laatste weken als voorzitter van het VSOA blikt hij voor Argument terug op zijn tienjarig voorzitterschap. Een gouden tip voor zijn opvolger? “Ach mijn vader zei me altijd: “Raadgevingen zijn er om nooit te worden gevolgd...”

François Fernandez-Corrales (1959) werd voor het eerst tot voorzitter van het VSOA verkozen op 22 november 2014. Hij stapte toen in het spoor van de immer goedlachse postman Jan Eyndels. Zijn herverkiezing op 14 november 2020 verliep op een heel uitzonderlijke manier, en wellicht zal een VSOA-voorzitter nooit via een digitale algemene vergadering nog op het schild worden geheven: corona en de gevolgen

voor zijn syndicaat smaakten hem bitter, met de gesel van de mondmaskers rondom zich zei hij toen: “We leven op dit moment niet op een normale manier. Onze vrijheden zijn beperkt en teveel mensen worden getroffen door het virus of door de economische en sociale situatie als gevolg van de pandemie. Dit is niet het moment om te vieren, maar om onze solidariteit te versterken.” Altemaal goed en wel als je als vakbondsman plots

alleen thuis zit? “Het was een heel moeilijke tijd. We konden elkaar niet meer fysiek zien wat het contact wezenloos maakte. Ik ben een man van het zuiden, gehecht aan mensen om zich heen. En nu zat ik hier in mijn werkkamer. Wat is dit voor een wereld? Telewerken werd de norm. Het kan een hulp zijn voor sommigen, maar voor een vakbond ligt het moeilijk. We gingen dus op zoek naar nieuwe manieren van werken. Maar de kern

é **solidarité** tolérance **vrijheid** verantwoorde
 rité tolérance **vrijheid** verantwoorde
 d verantwoordelijkheid **solidariteit**
 ordelijkheid **solidariteit** verdraagzaamheid
 eit verdraagzaamheid **liberté** n

van de werking van een vakbond is het menselijk contact en dit was er plots niet meer. Na corona hebben we die contactbreuk moeten herstellen en dat ging maar heel moeizaam. Onze afgevaardigden hebben daarbij een cruciale rol gespeeld, en ik ben hen daar zeer dankbaar voor.”

“De overheid heeft de situatie van corona misbruikt om de vakbond op een afstand te houden.”

Teamsvergaderingen en sociaal overleg, de overheid had plots een middel ontdekt om de vervelende vakbondsmensen op afstand te houden. En dat is na corona niet weggegaan. “We hebben met het kabinet van premier De Croo een strijd moeten voeren om een fysiek Comité A te krijgen. Alles moest maar via teams verlopen. Hoe wil je nu ernstig onderhandelen als je je gesprekspartner niet voor je hebt zitten? Als je hem niet in het wit van de ogen kan kijken en af en toe eens op tafel kan kloppen? Corona luidde het einde van een tijdperk in. Zeker, maar de overheid heeft de situatie van corona

wel misbruikt om de vakbond op een afstand te houden. Het respect voor het sociaal overleg is weg. Alles is gedrenkt in formaliteit en afgevlakte discussies.”

Zijn eerste verkiezing tot VSOA-voorzitter, in 2014, vond plaats in het paars-witte voetbalstadion, het Constant Vanden Stockstadion in Anderlecht. “Seul je ne suis rien. Alleen ben ik niets”, zo sprak Fernandez overtuigend in zijn maidenspeech. Maar hij ging toen al meteen de harde confrontatie aan met zijn liberale politieke vrienden. Voor de voorzitters van MR en Open Vld was er in de zaal enkel een lege stoel beschikbaar. Een uitnodiging voor het vakbondsfestje hadden ze niet gekregen wegens een zoveelste besparingsronde van de overheid in het openbaar ambt. “Politieke partijen hebben maar één doel meer: stemmen halen en daarbij worden populistische middelen niet geschuwd. Wij staan voor het sociaal liberalisme en het helpen van mensen. Die lijn loopt niet meer parallel met die van het electoraal gewin van politieke partijen. We leven dus constant in een sfeer van permanente confrontatie met de liberale partijen. Dat is jammer.”

Meteen valt de naam van Georges-Louis Bouchez het enfant-terrible, de voorzitter van de MR. “Hij is een politiek dier. Hij denkt steeds

puur in termen van resultaten. En hoopt daarbij niet op zijn gezicht te gaan. De grote politieke staatsmannen bestaan helaas niet meer. Dat is zeer triestig om te zeggen. Mensen die een lange termijnvisie hadden op de samenleving. Maar het gaat niet alleen over Bouchez, ook aan linkse zijde is een partij als de PTB-PVDA een probleem. Het populisme en extremisme komt van alle kanten. Hun passe-partoutoplossingen voor de problemen zullen tot niets leiden.”

Onverdraagzaamheid, racisme en extremisme, is ook de vakbond een slachtoffer? “Het op zichzelf keren, minder tolerantie, minder empathie... Ik sta er vaak van versteld hoe dit ook bij jonge mensen een voedingsbodem vindt. Ze zouden misschien eens wat meer boeken over de tweede wereldoorlog en de opkomst van het nazisme moeten lezen. Ongelooflijk hoe bepaalde woorden en feiten gebanaliseerd worden. Alles passeert via de sociale media, iedereen zegt maar wat hij wil en denkt. Vrije meningsuiting, ja, maar er zijn grenzen wanneer het respect aan de kant wordt geschoven. Gelukkig zie ik die evolutie niet bij onze jonge vakbondsmensen, maar als het gebeurt maken we hen daar natuurlijk ook attent op. Onze rijkdom is de diversiteit, maar we mogen ook niet alles toelaten.”

>>>

“Onze maatschappij leeft in zo’n rotvaart dat men niet meer deftig de tijd neemt om zich in iets te verdiepen.”

Eén van zijn grote voorbeelden, André Arianoff, zei hem ooit dat het syndicalisme een priesterambt is geworden. “Dat klopt, het is een roeping. Ik sta op met de vakbond, ik ga slapen met de vakbond, ik leef met de vakbond. Het zit roestvast in je buik. Ja, het is een priesterambt, een soort van roeping met een grote kracht aan zending en overtuiging. Je moet er niet aan beginnen als je dat syndicale geloof niet hebt.”

Toen Fernandez voorzitter werd, zette hij een aantal belangrijke doelstellingen uit. Zo wou hij het VSOA en de vakbondswerking moderniseren, nieuwe mensen, “leiders”, aantrekken en de interne en externe communicatie verbeteren. Hoe luidt de balans vandaag? “In het aantrekken van nieuwe mensen vinden we nog wel kandidaten die zich willen engageren. Gelukkig! Maar zoals elders, in verenigingen, in politieke partijen, is de recruitering niet eenvoudig. Jongeren hebben duidelijke objectieven: ze willen goed leven; een goede job. En ze liggen echt wel wakker van een goed pensioen hoor. Maar

veel inspanningen leveren om opleidingen te volgen om zich sociaal te engageren, dan wordt het moeilijker. Onze maatschappij leeft in zo’n rotvaart dat men niet meer deftig de tijd neemt om zich in iets te verdiepen. Bijvoorbeeld in een carrière.”

“Inzake modernisering hebben we grote stappen vooruitgezet in de externe communicatie, met een performante werking op het vlak van persrelaties, sociale media, nieuwsbrieven, het tijdschrift Argument enzovoort. We worden als kleinere vakbond door de media ernstig genomen. Wat de interne werking betreft geloof ik dat het vertrouwen tussen de groepen is vergroot. Er is wederzijds respect en overleg via het uitvoerend comité. Daar worden de grote lijnen van onze werking uitgetekend, met de voorzitters van alle groepen.

We hebben een lange weg afgelegd, maar we kunnen nog groeien. Een grote verbetering was uiteraard de verhuis van de zetel van het algemeen secretariaat van de Lang Levenstraat naar de Boudewijnlaan. Door het samenbrengen van verschillende groepen in één gebouw vergrootte natuurlijk de interne communicatie.” Eén van de moeilijkste momenten tijdens zijn voorzitterschap waren de dramatische aanslagen op 22 maart 2016 toen in de luchthaven van Zaventem en de Brusselse metro terreur-

bommen ontploften. Vooral de hulpdiensten kregen het zwaar te verduren en het respect voor die diensten is er niet op verbeterd, door bijvoorbeeld de aanvallen van jongerenbendes op brandweermannen of geweld op politieagenten. Het waren echt zwarte dagen voor François Fernandez. “Terreur is natuurlijk iets anders dan de laffelijke aanvallen op brandweermensen in de uitoefening van hun werk. Sinds 2016 is het niet meer rustig geworden, denk maar aan de recente aanvallen op Zweedse voetbalsupporters in Brussel. Aan de andere kant is de burgerzin fel verminderd. Dat is een maatschappijgegeven. Men aanvaardt niet meer zo gemakkelijk de autoriteit van een overheid. Alles wordt ook in vraag gesteld.”

“Als het gat in de begroting, wat blijkbaar enorm is geworden, moet gevuld worden, gaat men eerst bij het openbaar ambt langs.”

Een rode draad voor een vakbondsvoorzitter zijn de besparingen in de openbare sector. Met als gevolg dat de dienstverlening voor de burger onder vuur wordt genomen. Zijn belastinggeld wordt volgens hem blijkbaar niet goed besteed en er is gemor. “Met de huidige middelen kunnen ambtenaren geen deftige dienstverlening aan de burger bieden. Dat geldt voor het spoor, voor justitie, voor financiën, in de gemeenten. Als het gat in de begroting, wat blijkbaar enorm is geworden, moet gevuld worden, gaat men eerst bij het openbaar ambt langs. Het lijkt wel paranoïde. Door de besparingsdrang zet men ook een aanval in op het statuut van de ambtenaar, men maakt het hem of haar moeilijk door zijn vaste positie te ondermijnen. Wie niet in de pas loopt, moet op een eenvoudige wijze kunnen worden ontslagen. Daardoor verzwakt de onafhankelijkheid van de ambtenaar tegen de macht van politici. Een uiterst gevaarlijke situatie. Mensen betalen belastingen voor een goede dienstverlening, voor hun pensioenen, voor hun sociale zekerheid, maar wat zien ze? Een afbouw van dit alles en waar zal dan het draagvlak voor het betalen van belastingen bij de burger naartoe gaan?”

Nooit werden de vakbonden zo in hun voortbestaan getroffen als op het moment waarop de federale regering haar plannen bekendmaakte om het stakingsrecht te beknotten. Aan de bedoeling om amokmakers bij stakingen op te pakken zat een ranzig randje 'vakbonden pesten', een sluipende aanval op het recht om te demonstreren. Het zit François Fernandez zeer hoog dat uitgerekend liberale politici deze plannen verdedigden. "Je brengt mij terug tot wat ik in het begin zei. Iedereen kan zomaar van alles zeggen in het teken van 'de vrijheid van het woord'. Alles wordt ook in functie van de economie gezien. Bij stakingen of wegblokades wordt altijd maar de vraag gesteld: wat gaat ons dat allemaal kosten? Alles wordt gefocust op het geld. Maar vergeet niet dat door het stakingsrecht waarvoor onze voorouders letterlijk hebben gevochten we vandaag vakantiegeld, sociale bescherming, een volwaardig loon en pensioen hebben. Zij waren toen zeker niet met de cijfertjes bezig, maar met zelfbehoud en een goed leven voor iedereen. We moeten die historische verworvenheden blijven verdedigen."

En dan wenkt de toekomst. François Fernandez stopt op 20 april 2024 als voorzitter van het VSOA. Die dag wordt op een bijzondere algemene vergadering zijn opvolger verkozen. Hij blijft nog tot 1 juli om de overgang in goede banen te leiden. En dan? "Ah, ik ga genieten van de dagen zonder stress, zonder de gedachte dat mijn agenda door anderen wordt bepaald. Ik heb mijn kinderen door mijn drukke job niet veel gezien, dus ik ga de schade inhalen door veel met mijn familie, met mijn kleinkinderen door te brengen."

En zijn er nog goede raadgevingen voor de opvolger? "In het Frans zegt men 'les conseillers ne sont pas les payeurs'. Wie iemand goede raad geeft, maar niet verantwoordelijk is voor de gevolgen van zijn raadgevingen, zal voor de slechte resultaten ook niet moeten opdraaien. Ik hoop dat de nieuwe voorzitter een oor heeft om te luisteren, de juiste beslissingen, ook de minder leuke, met vastberadenheid neemt. "Rester soi-même", is het allerbelangrijkste. Dat zijn de sleutels. En de rest volgt wel."

Interview: Bert CORNELIS

Een gevulde carrière

Francois Fernandez-Corrales begon zijn carrière bij Michelin, maar ging nadien bij de 'RTT' en Justitie, meer bepaald bij het Belgisch Staatsblad, aan de slag. Hij was er eerst verantwoordelijk voor de abonnementen, later werd hij er hoofd van de commerciële dienst. In 1999 werd hij nationaal secretaris van het VSOA 'Groep 2', nu VSOA-FGGA (Federale Gemeenschappen Administraties en Gewesten). Hij werd in 2006 voorzitter van die groep en kon in 2012 zijn mandaat verlengen. Fernandez bouwde zijn groep uit tot een moderne

syndicale organisatie. Een goede dienstverlening, een transparante werking en het aantrekken van jonge leden waren zijn speerpunten.

Ook is hij actief in de vorming van vakbondsmensen in Afrika. In een ander leven was hij ook gemeenteraadslid in zijn gemeente Braine-le-Comte. Daar is hij ook actief in de "Confrérie des Bâtisseurs", een genootschap dat vooral het plaatselijk bier "La Truelle" promoot.

Syndicale premie 2023, vraag ze aan!

Als personeelslid (statutair of contractueel) in één van de overheidsdiensten ontvang je voor 31 maart 2024 een 'aanvraag van de syndicale premie' van je werkgever.

Hoe ontvang ik deze aanvraag van mijn werkgever?

Je ontvangt de aanvraag van de syndicale premie van je overheidswerkgever op jouw adres, in een briefomslag bezorgd met de gewone post en dit ten laatste op 31 maart 2024.

Hoe langer hoe meer stellen de overheidswerkgevers de fiches digitaal ter beschikking van hun personeelsleden.

De personeelsleden moeten deze aanvragen vervolgens zelf downloaden, afprinten, met de hand aanvullen en in origineel per post bezorgen aan hun vakorganisatie. Dat is onder meer het geval bij Enseignement, Onderwijs, Vlaamse Overheid (Vlippers), Proximus en voortaan ook bij de personeelsleden werkzaam bij de Federale overheid via PersoSelfService (alle federale overheidsdiensten inbegrepen Justitie, Financiën en Rechterlijke Orde).

Wat moet ik doen?

Controleer of je gegevens op het aanvraagformulier van de syndicale premie in deel A correct zijn. Zo niet, corrigeer of vul aan in deel B.

Vul aan met je IBAN-rekeningnummer in deel C. Vergeet niet de vermelding "gelezen en goedgekeurd" aan te brengen, de datum in te vullen en te ondertekenen!

Stuur het ingevulde formulier toe naar het secretariaat van jouw VSOA-groep naargelang de dienst/sector waar je bent tewerkgesteld in de openbare diensten. Het correspondentieadres van jouw secretariaat vind je in de kolom hiernaast.

Betaal je je bijdrage via de ACLVB? Stuur dan jouw ingevulde en ondertekende

aanvraag naar je ACLVB-secretariaat. Opgelet, fotokopieën, gescande of gemailde documenten komen niet in aanmerking.

Doe dit vóór 1 juli 2024. Onze diensten staan verder in voor de betaling. We doen dat telkens zo spoedig mogelijk en stellen alles in het werk zodat uiterlijk op 31 december 2024 de laatste premie is betaald.

Bij niet ontvangst of verlies van de aanvraag, onderteken je een verklaring op eer. Je vindt een voorbeeld van verklaring op onze website. Stuur de ondertekende verklaring toe naar het secretariaat van jouw VSOA-groep.

Hoeveel bedraagt de premie?

De betaling van de syndicale premie gebeurt op basis van strikte regels die we nauwgezet moeten opvolgen. De betaling kan dan ook slechts gebeuren voor zover je in het referentiejaar was aangesloten en je een minimumbijdrage hebt betaald. De maximum premie bedraagt 90 euro voor wie minimum 177,60 euro bijdrage betaalde in het referentiejaar 2023. Wie minder bijdroeg, ontvangt een verminderde premie volgens onderstaande tabel.

Minimale bijdrage 2023	Syndicale premie
€ 177,60	€ 90,00
€ 133,20	€ 67,50
€ 88,80	€ 45,00
€ 44,40	€ 22,50

www.vsoa.eu/syndicale-premie ■

VSOA-SPOOR

Boudewijnlaan 20-21 • 1000 BRUSSEL
Tel 02/549.52.29 • secretariaat@vsoa-rail.be

VSOA-FGGA: FEDERALE GEMEENSCHAPSEN GEWESTADMINISTRATIES

Boudewijnlaan 20-21 • 1000 BRUSSEL
Tel 02/201.19.77 • info@vsoa-g2.eu

VSOA-LRB: LOKALE EN REGIONALE BESTUREN

De adressen van de regionale secretariaten LRB via <https://slfvpsoa-alr-lrb.be/nl/contact-en-nl/>
Tel 02/201.14.00 • contact@slfvpsoa.be

VSOA-ONDERWIJS

Boudewijnlaan 20-21 • 1000 BRUSSEL
Tel 02/529.81.30 • info@vsoa-onderwijs.be

VSOA-PROXIMUS

Prinses Elisabethplein 12 • 1030 BRUSSEL
Tel 02/245.21.20 • Fax 02/245.27.94
vsoa.proximus@skynet.be

VSOA-POST

Centrumgalerij, 244 (3de verdieping) • 1000 BRUSSEL
Tel 02/223.00.20 • post@vsoa-post.be

VSOA-RECHTERLIJKE ORDE

Centrumgalerij-Blok 2 • (4de verdieping)
Kleerkopersstraat 15-17 • 1000 BRUSSEL
Tel 02/513.05.55 • info@ro-vsoa.be

VSOA-DEFENSIE

Lozenberg 2 • 1932 ZAVENTEM
Tel 02/223.57.01 • info@vsoa-defensie.be

VSOA-FINANCIËN

Centrumgalerij-Blok 2 • (4de verdieping)
Kleerkopersstraat 15-17 • 1000 BRUSSEL
Tel 02/226.41.11 • info@vsoa-slfp-fin.eu

VSOA-POLITIE

Minervastraat 8 • 1930 ZAVENTEM
Tel 02/660.59.11 • info@vsoa-pol.be

SLFP-ENSEIGNEMENT

Boulevard Baudouin, 20-21 • 1000 BRUXELLES
Tél 02/548.00.20 • secretariat@slfp-enseignement.be

Van onze eindredacteur

Door Duitse puinen

Rotselaar, 23 december 1943. De 17-jarige student Louis Van Meel wordt middernacht in het café van zijn ouders door de Duitse Gestapo uit zijn bed gehaald. Verdacht van verzetsactiviteiten wordt hij opgepakt en met nog een dertigtal mannen uit het Leuvense naar het kamp van Breendonk gevoerd. Onze eindredacteur Bert Cornelis vertelt in zijn nieuw boek 'Door Duitse puinen' het aangrijpende oorlogsrelaas van verzetsman Louis.

Dan begint zijn helse tocht naar zijn bevrijding. Dwars door het verwoeste Duitsland, in het post-nazi-tijdperk. Hij wordt door Russische soldaten bevrijd, maar maakt tijdens zijn tocht naar huis vreselijke dingen mee, met aanhoudende verkrachtingen en mishandelingen van Duitse vrouwen door de Sovjetsoldaten. Louis moet machteloos toekijken. Zijn bevrijders zijn blijkbaar geen haar beter dan zijn beulen in de Duitse kampen. Op 23 mei 1945 zijn Louis en zijn vrienden terug thuis bij hun familie.

Na de oorlog vertrouwt hij zijn haast niet te beschrijven belevenissen toe aan het papier. Historicus en auteur Bert Cornelis kreeg deze unieke geschriften van de familie van Louis in handen en schreef op basis van bijkomend historisch onderzoek in binnen- en buitenlandse archieven het boek 'Door Duitse puinen'.

Na enkele maanden gaat het met Louis richting het Duitse concentratiekamp Buchenwald en het naburige werkkamp in Langenstein-Zwieberge. Aan het einde van de oorlog, in april 1945, België werd begin september 1944 bevrijd, moet Louis op dodenmars wegens de evacuatie van zijn kamp door de oprukkende Amerikaanse en Russische legers. Louis kan met nog drie andere vrienden ontsnappen.

Cornelis publiceerde eerder 'De zaak van de zwarten' en het standaardwerk 'Hitler en de Belgen'.

Bert CORNELIS, Door Duitse puinen, Antwerpen, Manteau, 2024.

Te verkrijgen tegen 22,99 euro in de betere boekhandels of via het internet.

Contractuele personeelsleden: eindelijk iets concreets

Verplichte motivering van ontslag en hoorplicht voorafgaand aan het ontslag

Tijdens de vergaderingen van Comité A op 30 maart en 13 juli 2023 legde de overheid een wetsontwerp neer, waarbij de motivering van het ontslag van de contractuele personeelsleden verplicht wordt gemaakt en waarbij een regeling voor de kennelijk onredelijke ontslagen wordt ingevoerd (naar analogie met CAO 109 uit de privésector – zie Argument van de maand mei 2023).

Bij die gelegenheid wees het VSOA op meerdere lacunes in het ontwerp:

- de kwestie van het voorafgaand verhoor bij ontslagen van een contractueel personeelslid werd niet geregeld;
- er is geen duidelijkheid over de cumuleerbaarheid van de vergoedingen;
- de bewijslast weegt zwaar door op het contractueel personeelslid dat naar de rechtbank stapt.

Streng advies Raad van State

In zijn advies van 8 november 2023 wijst de Raad van State op meerdere gebreken in het ontwerp. Hij sluit ten eerste aan bij het advies van de vakorganisaties over de onduidelijkheid betreffende de cumul van de vergoedingen.

Hij meent vervolgens dat het ontwerp onvoldoende duidelijk is over het voorafgaand verhoor, omdat het ontwerp gewoonweg voorziet in een voorafgaand verhoor, waarbij de redenen voor het ontslag meegedeeld worden. De Raad van State herhaalt dat in zijn rechtspraak is voorzien dat: “de betrokken werknemer vooraf kennis kan nemen van de elementen op grond waarvan de overheid een ernstige maatregel ten aanzien van hem wil nemen, en dat hij over voldoende tijd beschikt om zijn hoorgesprek voor te bereiden of zijn opmerkingen schriftelijk te formuleren.”

Wetsvoorstel ingediend

De overheid houdt rekening met de opmerkingen van de vakorganisaties en van de Raad van State. De bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 18 januari neergelegde tekst werd aangepast!

Het principe van voorafgaand verhoor is in het wetsontwerp opgenomen en het houdt rekening met de rechtspraak van de Raad van State (art. 3).

De cumul van de in CAO 109 voorziene vergoedingen (de vergoeding voor onredelijk ontslag en de vergoeding voor het niet-meedelen van de redenen) is eveneens voorzien (art. 4).

Ons verzoek om de in CAO 109 voorziene bewijslast te vereenvoudigen werd spijtig genoeg niet in rekening genomen. We hopen nu dat het wetsontwerp zal gestemd worden, zonder amendement met verminderde rechten voor het contractueel overheidspersoneel.

Sociale dialoog hervatten

Bij de ondertekening van het sociaal akkoord werd verduidelijkt dat “het moet toelaten om de huidige toestand te stabiliseren en te consolideren voor wat betreft de operationele activiteiten van de Belgische Spoorwegen om de uitdagingen in de ondernemingsplannen te kunnen aangaan”. Er werd eveneens gewezen op het belang van de sociale dialoog bij het opzetten van die ondernemingsplannen.

Ondanks meerdere vergaderingen konden de stakingen van 8 en 9 november 2023 in gemeenschappelijk front (VSOA-Spoor, ACOD-Spoor en ACV-Transcom) niet vermeden worden.

Duidelijke timing

Om de dialoog opnieuw op te starten, werd een tekst met toegevingen in verschillende dossiers voorgesteld.

Op 22 november lieten VSOA-Spoor en ACOD weten dat de staking van december behouden bleef.

Op 23 november vroeg ACV om de tussenkomst van een sociaal bemiddelaar, die op diezelfde dag een e-mail stuurt naar alle betrokken partijen: er wordt voorgesteld om een bemiddeling op te zetten, mits opheffing van de stakingsaanzegging van 6 en 7 december 2023 door de vakorganisaties. Op 24 november heft ACV-Transcom de stakingsaanzegging op. VSOA-Spoor en ACOD behouden de stakingsaanzegging.

Door de opheffing van de stakingsaanzegging door ACV-Transcom bleef de voorgestelde tekst op tafel en de desbetreffende discussies, inclusief concretisering, konden met ACV-Transcom verdergezet worden.

Op 4 januari kondigde ACOD-Spoor via de pers een nieuwe stakingsaanzegging aan voor 3 dagen, van 29 januari tot 1 februari 2024.

Op 4 januari kondigden zowel ACV-Transcom als VSOA-Spoor aan dat ze ACOD-Spoor niet zouden volgen, om de sociale dialoog verder te zetten.

De entiteiten menen dat een sociale dialoog mogelijk is en blijft en stellen voor dat die dialoog binnen de hiertoe voorziene organen opnieuw wordt aangevat, eventueel mits het aanleggen van een duidelijke timing.

Bekommernissen

We herhalen dat de bekommernissen in gemeenschappelijk front gedeeld waren, dat het probleem rond de sociale dialoog breder ligt dan de twee dossiers DIS en Sign On. We staan gunstig voor het hervatten van de sociale dialoog rond volgende drie thematieken:

1. Inzake de **productiviteit**, om de verschillende te leveren inspanningen te analyseren. Volgende dossiers zouden meer bijzonder moeten aanpak worden:

- “Aanwezigheid in de stations”;
- toekomst van de verkoop aan boord;
- veiligheid binnen de treinen;

- de werkplaatsen (dossier PACT32);
- de opvolging van de achterstallige vrije dagen.

2. Inzake de **tewerkstelling en aanwerving**: aanwervingsbeleid, statutaire tewerkstelling...

3. Inzake de **sociale dialoog en welzijn** op het werk.

Tijdens het Stuurcomité van 8 februari werd de productiviteit binnen de drie entiteiten aangevat. Ze zal tijdens toekomstige vergaderingen binnen een duidelijke timing besproken worden. Even herhalen dat door het protocol van sociaal akkoord dat op 22 maart 2023 voor de periode 2023-2024 werd ondertekend het aantal medewerkers binnen de spoorwegen voor de eerste keer toeneemt, maar er wordt al een vermindering overwogen in 2025.

2200 medewerkers minder, terwijl het trein-aanbod zal toenemen. De knelpunten tussen vakbond en directie sloegen op het welzijn van het personeel, de tewerkstelling, de statutaire aanwerving en kwaliteitsvolle dienstverlening, “ook haalbaar voor de reizigers”.

Vervolg

Voor de volgende vergaderingen “werd de focus van de dossiers uitgebreid naar het geheel van de bekommernissen van alle spoorlieden. Uiteraard over de productiviteitsmaatregelen en huidige problemen van treinbestuurders/treinbegeleiders en personeel in de stations, maar ook over de arbeidsvoorwaarden in de werkplaatsen, in de seinhuizen en bij het personeel van de infrastructuur”.

De NMBS meldde ook dat de wijziging in de openingsuren van de loketten binnenkort zal aangekondigd worden. ■

SOCIALE VERKIEZINGEN 2024

BOOST
het overleg

Kom op voor VSOA-Spoor

Ontdek alles op onze website: www.vsoa-rail.be/nl

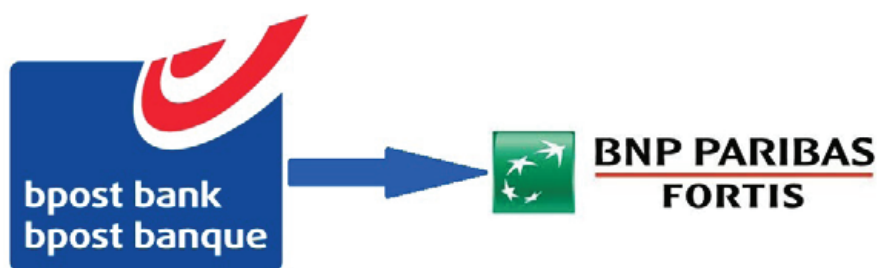

STOP JE ENERGIE
IN EEN POSITIEVE VAKBOND

Van bpost bank naar BNP Paribas Fortis

Eind 2022 kondigde BNP Paribas Fortis samen met bpost aan dat de bpost bank zou ophouden te bestaan en dat alle klanten geïntegreerd worden in BNP. Bpost zou echter een groot deel van deze klanten, samen met klanten die enkel terecht konden in de kantoren van BNP, verder blijven bedienen en dit voor de komende jaren.

Heel deze operatie ging gepaard met de overgang van Poststation naar Nero, dus de basis van de manier van werken werd ook compleet veranderd. De big bang voor deze veranderingen werd vastgelegd op 22 januari 2024.

Opleidingen

Het jaar 2023 stond dus volledig in het teken van het opleiden van de medewerkers van Retail. De collega's werden ondergedompeld in het productaanbod en de interne regels van BNP Paribas Fortis. Tegelijkertijd werden de nieuwe hardware en software geïnstalleerd en gedeeltelijk in gebruik genomen. Het was technisch niet mogelijk om de oude applicatie Bankstation, die gebruikt werd voor de bancaire klanten te helpen, op het nieuwe Nero-systeem te integreren. Hierdoor moest men in heel wat kantoren op een hybride wijze werken. Aangezien er nog enkele toepassingen niet geïntegreerd zijn in Nero (ongeveer 2 à 3%), en dat nog niet alle hardware is geïnstalleerd blijft deze hybride manier van werken nog steeds doorgaan in het begin van 2024.

De gespecialiseerde functie van Financieel Expert, waarvan de taak voornamelijk het aanbieden en adviseren van beleggingen was, hield vanaf de migratie op te bestaan. Deze collega's

konden overgaan naar de nieuwe functie van Adviseur Bank en Verzekeringen en Expert Adviseur Bank en verzekeringen. Er waren echter een 80-tal medewerkers extra nodig. Deze werden voornamelijk intern gevonden bij de kantoorhouders en de commerciële medewerkers. Om dit op te vangen, kon bpost niet anders dan over te gaan tot het aanwerven van extra personeel.

Ondanks alle opleidingen, bleef de onzekerheid en de twijfel bij het personeel bestaan. Dit was en is één van de grootste wijzigingen in het netwerk van Retail aller tijden. Niemand kon voorspellen hoeveel klanten er nog naar postkantoren gingen afzakken. Waren het er meer of... minder? Gingen alle systemen op maandag 22 januari 2024 werken? Hoe werkte het bancaire systeem EBE (*) in de praktijk?

Veel vragen

De klant zelf, kwam geregeld in de postkantoren vragen stellen. Zij ontvingen in het najaar de eerste brieven met een beknopte uitleg van de wijzigingen. Dit wierp soms meer vragen op dan dat er antwoorden waren. Het personeel van bpost deed er alles aan om hen verder te helpen, maar dit volstond niet altijd. Ook voor deze klant was de verandering groot; hun vertrouwde kleine bank werd opgenomen in de grootbank BNP Paribas Fortis.

Vanuit technisch en globaal oogpunt is de migratie goed verlopen. En dan was er D-day. 22 januari 2024, een dag, week en periode die door de medewerkers van Retail niet snel vergeten zal worden. Het was geen toestroom, maar een tsunami van klanten die de postkantoren overspoelde. Eén van de meest gestelde vragen ging over hulp om de App te installeren. Achteraf nog de meest aangename vraag, want daarmee konden de meeste klanten geholpen worden. Er waren echter ook klanten, die al dan niet terecht, geblokkeerd waren, er waren klanten die de verkeerde App hadden geïnstalleerd, er waren kasfaciliteiten die zonder meer beëindigd waren, er waren administratieve gegevens van klanten verdwenen, er waren...

Alsof al het voorgaande niet voldoende was, bleek ook dat het Callcenter van BNP niet kon volgen. Zij stuurde klanten, soms terecht soms onterecht, door naar bpost. Klanten hadden een hele waslijst aan problemen. Sommige klanten beweerden dat zij voorgelogen waren door BNP, anderen konden geen betalingen meer doen, als ze al konden zien waar hun geld naartoe was.

Hiertegen was ons personeel niet opgewassen. De lijst van vragen en bemerkingen werd langer en langer. Tijd om de antwoorden te zoeken was er niet. Alle geoefende theorie op één dag in de praktijk brengen onder een dergelijke druk is voor iedereen gewoon onmogelijk. Niemand had deze overrompeling kunnen voorspellen, ook bpost niet. Het personeel van bpost kwam bovendien tot de constatactie dat het EBE-systeem (*) eindeloze mogelijkheden leek te hebben en niet zo eenvoudig was als voorgesteld.

Toch kinderziektes

Ondanks de goede transitie staken er zich al

snel bijkomende kinderziektes de kop op. Connecties tussen de verschillende apparaten konden niet gelegd worden, met zwarte schermen tot gevolg. Om klanten te helpen met hun app heb je een internetconnectie nodig, wat niet overal even aanwezig is. Door de hybride manier van werken, hadden bepaalde medewerkers meerdere kassasystemen te beheren. De door de vakbonden reeds gecontesteerde beslissing om maar één printer per kantoor te installeren leidde al heel snel tot wachtrijen van het personeel bij deze apparaten.

We zijn er zeker van dat bovenstaande bloemlezing niet volledig is. VSOA-Post is echter heel snel in actie geschoten richting het management. De eis van VSOA-Post voor het toekennen van overwerk was één van de eerste beslissingen die kenbaar gemaakt werd. Iedereen kreeg een halve dag in uren toegekend.

Voor VSOA-Post eindigt dit hier niet. Het welzijn van ons personeel is het laatste jaar danig op de proef gesteld. Deze periode heeft dit niet beter gemaakt. Dat het absentieisme in Retail is gestegen, verwondert ons niet, maar verontrust ons wel. VSOA-Post gaat geen enkele toegeving meer doen dit jaar die welzijn in het gedrang brengt. We eisen voldoende maatregelen om onze kantoren op voldoende mankracht te laten werken. De hardware problemen, waarvan het aantal printers één is, moet dringend aangepakt worden; de kostprijs van één printer is de mentale gezondheid van een medewerker niet waard. Ons personeel moet een volwaardig contact center kunnen bereiken om in de komende maanden een degelijke service te kunnen waarborgen.

Respect

De waardige manier die de leden van VSOA-Post, en bij uitbreiding het voltallige Retail personeel, hun taken onder deze omstandigheden hebben uitgevoerd is bewonderenswaardig en verdient alle respect van het voltallige management van bpost!

(*) EBE is het programma waarin het personeel van Retail de bancaire zaken voor de klant kan raadplegen en uitvoeren. ■

Luc Tegethoff verkozen tot Nationaal Voorzitter VSOA-Post

Volgens de richtlijnen van het reglement van inwendige orde van VSOA-Post, werd er op 3 februari 2024 een Algemene Vergadering gehouden. Deze vergadering stond voornamelijk in het teken van de verkiezingen voor de Nationaal Voorzitter VSOA-Post. Luc Tegethoff werd verkozen.

Zoals het bij een Algemene vergadering hoort, werd er in eerste instantie een activiteitenverslag gepresenteerd van de voorbije jaren door de twee Nationaal Permanente Secretarissen, Nancy Van Quekelberghe en Patrick Waumans. Dit verslag bevatte uiteraard de situatie tijdens de Covid-19-pandemie.

Daarnaast werd duidelijk dat bpost evolueert van postbedrijf naar een pakjesbedrijf. Bij Retail onthouden we voornamelijk de integratie van bpost bank in BNP Paribas Fortis. De verschillende schandalen op managementniveau en politieke beslissingen inzake de persconcessie doorspekten het geheel. En uit de eigen werking werd de nadruk gelegd op de nieuwe en vertrekkende collega's, de grote vooruitgang op het gebied van Sociale Media en voornamelijk op de goede werking van alle afgevaardigden. Dit resulteerde in vele nieuwe leden, waar de vertegenwoordigers van VSOA-Post terecht fier op kunnen zijn.

Na een intermezzo van Guido Junius over een betere communicatie, kwamen we dicht bij de ontknoping van de verkiezing. Er waren twee kandidaten, Johan Janssen en Luc Tegethoff. Met een duidelijke meerderheid heeft de Alge-

meene Vergadering gekozen voor Luc Tegethoff. Na een emotioneel dankwoord van de nieuwe voorzitter, gaf Luc een kort overzicht van zijn lange loopbaan, waarbij hij nooit had kunnen denken dit ooit mee te maken. Hij benadrukte dat VSOA-Post in het verleden doordachte en innovatieve ideeën naar voor brachten. Dit wenst hij verder uit te werken. Hij denkt daarbij aan de cel Young, die de spreekbuis moet worden van onze jonge collega's en die ook heel vertrouwd zijn met de sociale media. Een andere werkgroep die belangrijk is, is deze van de sorteercentra. Een denktank en uitwisselingsplaats voor de personeelsleden van de 5 sorteercentra. Dit heeft niemand. Ook de nieuwe aanpak voor de opleiding van onze nieuwe afgevaardigden hoort in dit rijtje thuis.

De visie van Luc binnen dit mandaat is dan ook verder bouwen op wat reeds is bereikt en verder te investeren in de bestaande werkgroepen. Door de uitdagingen te begrijpen die de toekomst voor ons in petto heeft, zullen we beter kunnen inspelen op de verwachtingen van onze leden.

Voor Luc moet VSOA-Post een vakorganisatie zijn die elk personeelslid van bpost, van het Zuiden tot het Noorden, kan vertegenwoordigen. De kracht van deze 'nationale' manier van werken, is dat we altijd met één stem kunnen spreken.

Luc sloot zijn pleidooi af door iedereen te bedanken voor het werk van elke dag. ■

Wat doet VSOA-Proximus voor u?

Als vakbond komen wij op voor de belangen van onze leden op verschillende niveaus. Wij onderhandelen met het management over allerlei zaken die te maken hebben met het werk en het welzijn van de werknemers. Wij volgen ook de naleving van de gemaakte afspraken op en staan onze leden bij in geval van problemen of geschillen.

Overzicht

Dit is een overzicht van onze voornaamste activiteiten:

Het **Paritair Comité** (PC), dit is het hoogste overlegorgaan waar de vakbonden en het management de akkoorden bekrachtigen die ze hebben gesloten. In 2023 ging het over 192 dossiers. Deze werden behandeld in de **werkgroep SOC** (ongeveer 80 vergaderingen per jaar afhankelijk van aantal en de grootte van de dossiers).

Deze dossiers gaan over verloning, werkomstandigheden, arbeidsvoorwaarden, arbeidsorganisatie, enz.

Daarnaast is er ook de werkgroep **WOW** (Welzijn op het Werk). In deze nationale werkgroep die 11 keer per jaar samenkomt, worden de 7 domeinen besproken die betrekking hebben op het welzijn op het werk. Deze domeinen zijn: arbeidsveiligheid, bescherming van de gezondheid, psychosociale aspecten, ergonomie, arbeidshygiëne, verbetering van de werkplekken en maatregelen aangaande het milieu.

Opleidingscomité: ongeveer 10 vergaderingen per jaar met als doel het voorstellen van nieuwe opleidingen, adviezen tot vernieuwen van opleidingen, opvolging van aantal opleidingsuren per divisie/werknemer, enz.

Begeleidingscomité en Paritaire adviesraad tussen 5 en 10 vergaderingen per jaar. Bespreken van problemen i.v.m stage of functioneren.

WLU-werking: bespreking en goedkeuring van de budgetten van work-life unit (WLU) zowel voor actieven als anders-actieven, zoals funday, 20 km van Brussel, voordelenpakket via Benefits at Work (Affinity programma), tussenkomst medische kosten, hospitalisatieverzekering, enz.

Pensioen- en niveleringsfonds: nazicht en goedkeuring van het beheer van het fonds.

Lokale opdrachten

Naast de nationale opdrachten, hebben we ook lokale opdrachten:

LPCSW (Lokaal Paritair Comité voor Sociaal en Welzijn op het Werk): elke maand wordt er in de 5 districten een LPCSW georganiseerd. Het LPCSW waakt over de correcte implementatie van de dossiers die zijn goedgekeurd op het nationaal paritair comité. Hier worden ook de verslagen van de bedrijfsbezoeken voorgelegd ter goedkeuring en worden de arbeidsongevallen overlopen.

Verder is dit de plaats waar alle vakorganisaties lokaal hun vragen kunnen stellen aan het management. Deze vragen zijn steeds punten over de lokale werking van het desbetreffende district en kunnen over zowel sociale als welzijns- en veiligheidsaspecten gaan.

Bedrijfsbezoeken: een vijftigtal gebouwbezoeken per jaar en per district en een twintigtal BTS (Bezoek Technische Site)-bezoeken per district per jaar.

Tijdens de bedrijfsbezoeken gaan we na of alle veiligheidsvoorschriften gevolgd worden, netheid en sanitair, ergonomie voor de medewerker, elektrische installaties enz., in orde zijn.

BTS-bezoeken zijn gelijklopend, maar gaan over de sites met antennes.

Tussenkomsten/verdediging/advies: naast bovenstaande overlegmomenten zijn er ook individuele of collectieve tussenkomsten op vraag van onze leden. Dit kunnen juridische geschillen met de werkgever zijn, evaluatiegesprekken, selecties jobcenter, bijwonen infosessies personeel, Welcome Days, Investigations, formele en informele gesprekken tussen leden en management, enz. ■

Wij zijn een sterke partner in het overleg met het management en een betrouwbare steun in geval van nood. Wij zijn het VSOA, de vakbond die voor jou werkt.

FGGA

Word VSOA-afgevaardigde bij Binnenlandse Zaken

VSOA-Binnenlandse Zaken is op zoek naar gemotiveerde leden die zich willen engageren.

Bent u al 1 jaar lid, in orde met uw bijdragen en wil u net dat ietsje meer betekenen voor uw collega's, denk er dan eens over na om u kandidaat te stellen voor de functie van afgevaardigde binnen onze organisatie.

Bent u de persoon die we zoeken, en wenst u meer informatie over wat wij van u verwachten, aarzel dan niet om ons te contacteren via e-mail op: Lennert.Mervilde@vsoa-g2.eu

Uw permanent afgevaardigde:

Lennert Mervilde - Federaal secretaris ■

VSOA klaagt wantoestanden aan in gevangenissen

Wanneer u zich als buitenstaander een beeld zou trachten te vormen van het leven binnen een gevangenis, denkt u waarschijnlijk dat het daar een gestructureerde wereld is, vol wetten en regels die door gedetineerden gevolgd moeten worden.

Een wereld waarin gedetineerden respect hebben voor het gevangenispersoneel, zich volledig aanpassen aan deze regels en wetten en waarin re-integratie in de maatschappij hét doel is.

Kookpunt

Indien u dit denkt dan hebt u een wel heel idealistisch beeld van het echte leven binnen de gevangismuren. De sfeer binnen een gevangenis is een belangrijke factor indien men een idealistisch beeld wil scheppen. En daar ligt nu net het probleem, want de sfeer binnen de gevangenissen heeft een kookpunt bereikt.

Overbevolking is al sinds jaar en dag een groot probleem, en dat probleem groeit want sinds 1 september 2022 werd de uitvoering van de korte straffen effectief doorgevoerd. Wie veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van twee tot drie jaar moet die straf ook daadwerkelijk uitzitten. Gevolg: meer volk in de gevangenissen.

De beloofde detentiehuisen, een kleinschalige inrichting waar kortgestrafte veroordeelden hun straf uitzitten, blijven echter achterwege. De arresthuizen moeten bovendien deze straffen ook nog eens opvangen terwijl de overbevolking al een feit was.

Het is dan ook duidelijk dat dit een grote impact heeft op het leefklimaat binnen de gevangenissen.

Frustraties

Meerdere gevangenissen krijgen terug te maken met “grondslapers” wat leidt tot een pak frustraties bij zowel de gedetineerden als het personeel. De “humane opsluiting” wordt vervangen door een fabrieksmentaliteit. Er is geen tijd voor een humane aanpak. Men kan als personeel geen tijd meer besteden aan het bieden van een luisterend

oor bij gedetineerden die kampen met frustraties. Een dynamische werksfeer creëren werd ons ontnomen... Kleine frustraties leiden tot grote frustraties met alle gevolgen vandien. Het publiek binnen de gevangenissen is ook niet meer hetzelfde publiek als vijftien jaar geleden.

Vroeger was er nog sprake van wederzijds respect tussen beambten en gevangenen.

De laatste jaren krijgen nieuwe personeelsleden een verkorte opleiding waardoor basiskennis en ervaring achteruitgeschoven werden.

Men wil zo snel mogelijk een oplossing bieden aan het personeelsgebrek dat mede ontstaan is door de overbevolking.

Van het aanbieden van een zinvolle detentie kan men ook niet meer spreken.

Vanaf 29 april moeten gevangenissen voor iedere veroordeelde gedetineerde een individueel detentieplan op maat aanbieden. Ook hier zien we nog steeds grote mankementen. Veroordeelden hebben het recht om een inzicht te krijgen in hoe hun detentietraject eruit zal zien. Dit traject omvat opleidings- of begeleidingsprogramma's, arbeidsopties, vormingen, medische behandelingen en herstelgerichte activiteiten.

Klachtencommissie

In de realiteit zien we almaar meer gedetineerden doelloos in hun cel zitten, gevoed door frustraties, wetende dat aan hun rechten niet tegemoetgeko-

men wordt. Hieraan voegen we nog een snuffje ‘klachtencommissie’ toe, dat het mogelijk maakt om elke beslissing van een directeur aan te vechten, zodat de reeds aangebrande soep klaar is om over te koken. De opsluiting is de straf, en het falen van het beleid is en blijft een vergiftigd geschenk voor beide partijen. Dagelijks instaan voor de veiligheid en goede werking binnen een gevangenis kan onder deze omstandigheden niet meer gegarandeerd worden.

Als eerstelijns medewerker of cipier zal je ongetwijfeld de gevolgen hiervan dragen.

Gelet op de problematiek van overbevolking en agressie werd in de week van 5 februari in de verschillende instellingen waar agressie heeft overheerst een staking gehouden. Naar aanleiding van deze actieweek is een informeel gesprek met de minister gevolgd. VSOA/SLFP kon echter geen afdoende elementen vinden die de situatie op korte termijn zou tot verbetering brengen. Wij moeten echter opmerken dat de minister van justitie wel inspanningen wil doen maar niet gevolgd is hierin door de ministerraad. De minister heeft beloofd verder te werken aan oplossingen en wil ons opnieuw ontmoeten in de 2de helft van maart om meer concreet oplossingen voor te stellen naar aanleiding van onze voorstellen. Echter is nu al duidelijk dat vele van de voorstellen geen draagkracht vinden binnen de regering. Dit zal dus ongetwijfeld worden vervolgd.

Eddy DE SMEDT

Federaal secretaris EPI

Christophe LEJEUNE

Regiovoorzitter Limburg EPI

Vergoeding voor dienstverplaatsingen of maaltijdcheques?

Eind februari 2024 kregen de meeste personeelsleden van de FOD Financiën eindelijk hun eerste maaltijdcheques op basis van hun prestaties die voor januari 2024 werden geregistreerd in Persopoint.

Eindelijk maaltijdcheques

Voor elke dag waarop prestaties werden verricht, wordt een maaltijdcheque van 6 euro toegekend.

Er zal per toegekende maaltijdcheque een inhouding gebeuren op de netto-wedde van 1,09 euro voor de werknemersbijdrage. De bijdrage van de werkgever bedraagt 4,91 euro.

Aan 20 werkbare dagen bedraagt het voordeel van de maaltijdcheques theoretisch maximaal 98,20 euro (20 × 4,91 bijdrage van de werkgever) per maand.

Voor specifieke werkregimes met onregelmatige prestaties of met lange dagprestaties, en dus met veel inhaalrust, kan het aantal maaltijdcheques worden bepaald op basis van een arbeidsregeling van 7u36 per dag. Reeds 6 maanden vragen de representatieve

vakbonden hierover het overleg op te starten, maar langs de kant van de FOD Financiën blijft het stil.

Onvoldoende budget

Het nodige budget voor de invoering van maaltijdcheques werd slechts gedeeltelijk toegekend; 25% van de kosten moet intern worden gezocht onder andere door een hervorming van de bedrijfsrestaurants via optimalisering en uniformering van de cateringactiviteiten. Hierbij is er sprake van om Fedorest om te vormen tot een VZW, wat het VSOA geen goed idee vindt. Dit project ligt momenteel nog ter studie en zou worden doorgeschoven naar de volgende regering.

Niet voor iedereen

De minister van Ambtenarenzaken schafte vanaf 1 januari 2024 de dagelijkse forfaitaire verblijfs-

vergoeding voor dienstreizen in België af. Deze forfaitaire vergoeding bedroeg 10 euro per dag, geïndexeerd actueel 20,40 euro per dag.

De invoering van maaltijdcheques dreigt aldus te resulteren in een belangrijk financieel verlies voor rondreizende personeelsleden die een forfaitaire dagvergoeding genoten.

De mogelijkheid blijft wel bestaan om aan personeelsleden die omwille van de aard van hun functie regelmatig prestaties buiten de administratieve standplaats verrichten, een maandelijks forfaitaire verblijfskostenvergoeding toe te kennen, maar dan ontvangen zij geen maaltijdcheques.

Dit forfait moet worden vastgesteld op basis van het gemiddelde aantal dienstverplaatsingen volbracht tijdens het voorgaande jaar, bij voltijdse prestaties en moet identiek zijn voor

alle personeelsleden van een federale overheidsdienst, of van een deel ervan, die dezelfde functie uitoefenen. In tegenstelling tot de vroegere dagvergoeding komen ook de dagen met dienstverplaatsingen van minder dan 6 uur en minder dan 25 km buiten de agglomeratie van de administratieve standplaats in aanmerking. De maandelijkse forfaitaire vergoeding mag voor een personeelslid met voltijdse prestaties ook nooit hoger liggen dan zestien keer de vroegere dagelijkse forfaitaire vergoeding.

De toekenning van een maandelijkse forfaitaire verblijfsvergoeding is vanaf gemiddeld vijf dagen met dienstverplaatsingen per maand voordeliger dan het krijgen van maaltijdcheques en dit forfait volgt bovendien de verdere indexatieverhogingen.

Door de grote verscheidenheid aan diensten en functies is het geen eenvoudige oefening om een forfaitaire maandelijkse verblijfsvergoeding in te voeren voor alle personeelsleden die voorheen genoten van de dagelijkse forfaitaire verblijfsvergoeding. Het is ook onduidelijk of alle dienstverplaatsingen werden ingegeven in de bestanden van Persopoint. Op een aantal diensten werden er namelijk richtlijnen gegeven dat enkel de dienstverplaatsingen die recht gaven op een dagvergoeding dienden te worden geregistreerd.

Uit de cijfergegevens bleek dat het gemiddeld aantal geregistreerde dienstverplaatsingen sterk uiteen loopt voor personeelsleden met eenzelfde functiebenaming, en dat er ook heel wat regionale verschillen zijn. Dit is ook logisch, want eenzelfde functietitel omvat meerdere functies die inhoudelijk verschillen.

Daarom werden in eerste instantie de functies bepaald doorheen de gemiddelde aantallen, door het werken met zes categorieën, gaande van zes tot zestien maal de dagvergoeding. Dit zorgde ervoor dat de nieuwe forfaits nauw zouden aansluiten bij de huidige realiteit en er dus geen grote verliezers of winnaars zouden zijn.

Deze oplossing werd echter verworpen door de Inspecteur van Financiën, die meent dat er voor dezelfde functietitel met één gemiddelde moet worden gewerkt.

Ook worden personeelsleden vanaf A3 arbitrair uitgesloten omdat deze, volgens de overheid,

geen of nauwelijks dienstverplaatsingen moeten doen.

De overheid sluit tevens een aantal functies arbitrair uit, omdat het een beperkt aantal personeelsleden betreft, wat neerkomt op discriminatie. Concreet worden onder andere fiscale controleurs bij de AA Fiscaliteit, schatters van de AA Patrimoniumdocumentatie en zelfs personeelsleden bij de AA BBI arbitrair uitgesloten.

Voor wie maandelijks forfait?

Voor de hele FOD Financiën zouden volgens het voorstel dat ons werd voorgelegd op 23 januari 2024, slechts 412 personeelsleden een forfait krijgen.

Enkel voor volgende 412 personeelsleden met functies van niveau D tot A2 en met voor 2023 gemiddeld meer dan vijf geregistreerde dienstverplaatsingen per maand zou er een forfait worden voorzien van 60 euro (geïndexeerd 122,39 euro); 100 euro (geïndexeerd 203,99 euro) of 120 euro (geïndexeerd 244,79 euro):

- Functie traditionele opsporingen bij het Nationaal Centrum Opsporingen van de AAFisc (80 personen);
- Functie opsporingsagent bij de AABBI (3 personen);
- Functie controle 2de lijn CABG bij de administratie Operaties van de AADA (18 personen);
- Functie controle 1e lijn bij de administratie Operaties van de AADA (199 personen);
- Functie bij de opsporingsinspecties regionaal en dienst TSU van de AADA (86 personen);
- Functie bij de dienst CITT van de AADA (12 personen);

- Functie bij de dienst CNECDA, hondeninstructeurs of centrale component Operaties MOTO CC van de AADA (1 persoon);
- Functie Operaties MOTO, motorrijders van de AADA (13 personen).

De overige personeelsleden worden uitgesloten van het forfait.

Actie- en stakingsaanzegging

Dit voorstel is onvoldoende. Wij vragen dat de gegevens in Persopoint worden vervolledigd, zodat er een correcte berekening kan gebeuren en dat er wordt gewerkt met forfaits die nauw aansluiten bij de inhoudelijke realiteit van de functies.

Ook moeten alle personeelsleden met gemiddeld meer dan vijf dienstverplaatsingen recht hebben op een maandelijks forfait, zonder minderheden uit te sluiten.

Om onze eisen kracht bij te zetten, hebben wij op het sectorcomité II van 23 januari 2024 een actie- en stakingsaanzegging neergelegd voor alle betrokken personeelsleden.

De overheid beloofde haar berekeningen na te kijken en binnen twee weken terug te komen naar de onderhandelingstafel. Tot op het moment van het ter perse gaan van deze editie van Argument is er nog steeds geen concrete oplossing. ■

Stefaan SLAGHMUYLDER
Nationaal voorzitter VSOA-Financiën

Ontslagdecreet zet menig ambtenaar aan de deur

VSOA-LRB regio Vlaanderen stapt samen met enkele statutaire personeelsleden/afgevaardigden naar het Grondwettelijk

Hof om het ontslagdecreet te laten vernietigen.

Belangrijk is te onderstrepen dat de vakbonden niet alleen staan in hun verzet tegen het ontslagdecreet voor statutaire ambtenaren in lokale besturen. Als vakbond wil het VSOA benadrukken dat iedereen, van hoog tot laag, bezorgd is. De gevolgen van dit decreet zijn immers groot voor onze democratie.

De hoofdreden voor het starten van deze procedure is de aantasting van de onafhankelijkheid van de ambtenaar. Het VSOA blijft vasthouden aan het principe dat ambtenaren moeten blijven beschermd worden. Lokale ambtenaren zijn er om de bevolking te dienen, niet om te voldoen aan de belangen van een burgemeester of de schepenen.

Machtsmisbruik

Het ontslagdecreet schept een klimaat waarin ambtenaren niet meer durven ingaan tegen politici die hun macht misbruiken. Door het decreet is het voor lokale verkozenen gemakkelijk zich te ontdoen van ambtenaren die vroeger door hun statuut bescherming genoten. Het waarborgen van de bescherming van ambtenaren tegen politieke willekeur is van essentieel belang voor een rechtvaardige en onpartijdige overheidsdienst. Ambtenaren spelen een cruciale rol in het handhaven van de integriteit van overheidsinstellingen en dienen het algemeen belang zonder daarbij beïnvloed te worden door politieke drijfveren.

We stellen nu vast dat sommige personeelsleden het doelwit worden. Ze staan in de weg van mogelijke vriendjespolitiek van lokale verkozenen. Een degelijke motivering is niet langer nodig, want eenmaal ontslagen is de beslissing onomkeerbaar, in tegenstelling tot de eerdere tuchtprocedure.

Onzekerheid

Dit ontslagdecreet opent overigens ook de deur voor allerlei privatiseringen of de afschaf-

ping van provinciale bevoegdheden. Voorheen moesten er oplossingen gezocht worden voor statutaire personeelsleden die op een zijspoor werden gezet. Nu vrezen we dat deze ambtenaren gemakkelijk op straat worden gezet onder het mom van een reorganisatie. Een politiek mandataris die onvoldoende oog heeft voor het algemeen belang wordt om de zes jaar tijdens verkiezingen geëvalueerd, maar een ambtenaar die niet luistert naar deze mandataris omwille van de wet, zal, dankzij dit ontslagdecreet, onmiddellijk op straat worden gezet. Dit onder-

mijnt de arbeidszekerheid in de lokale sector en maakt de sector onaantrekkelijk. Weinigens zullen nog bereid zijn een functie binnen een lokaal bestuur te aanvaarden, gezien het voortdurend risico van ontslag.

We kijken vol verwachting uit naar de uitspraak van het Grondwettelijk Hof die hopelijk een oplossing zal brengen. ■

Christel DEMERLIER
Voorzitter VSOA-LRB regio Vlaanderen

Verlies van 20 miljoen euro voor Brusselse OCMW's

Een oorlogsverklaring

Het VSOA, dat ook het personeel van de OCMW's in het Brussels Gewest vertegenwoordigt, hekelt het besluit van de Brusselse gewestregering om de subsidies aan de OCMW's voor eerstelijnsposities die in het kader van de energiecrisis worden gesubsidieerd, met 20 miljoen euro te beknotten.

De VSOA-LRB-afgevaardigden van het Brussels gewest.

Moeten we het geheugen van de bevoegde minister even opfrissen en hem eraan herinneren dat de OCMW's het laatste redmiddel zijn voor de meest kwetsbare burgers en dat de armoede in Brussel alleen maar toeneemt?

De gevolgen van de verschillende crisissen van de afgelopen vier jaar zijn nog lang niet voorbij en de stijgende energieprijzen zijn nog steeds hard voelbaar voor de bevolking.

Als deze subsidie van 20 miljoen euro in de toekomst niet wordt gegarandeerd, zullen er 247 banen verloren gaan in de verschillende OCMW's, zowel in de algemene sociale diensten als in de cellen Huisvesting en Energie.

Op dit moment moeten de gebruikers in de meeste OCMW's lang wachten voordat ze geholpen kunnen worden, gezien de hoge werkdruk en het schreeuwend personeelsgebrek. Wat

zal er de komende maanden en jaren gebeuren met zoveel minder eerstelijnsposities? Het schrappen van zoveel banen in het huidige economisch moeilijke klimaat zal onvermijdelijk de armoede doen toenemen en veel Brusselaars in de miserie doen belanden.

Deze plotse stopzetting van de subsidies door de Brusselse regering voor onze OCMW's zal de sociaal werkers en de kwaliteit van het werk dat ze doen voor de meest kansarmen nog meer ondermijnen. Overbelasting, die zal leiden tot nieuwe burn-outs, vermindering van de kwaliteit van de sociale opvolging, verslechtering van het welzijn op het werk en grotere jobonzekerheid, zullen dé sleutelwoorden van de toekomst worden.

Bovendien, welk beeld geven we aan toekomstige sociaal werkers, wetende dat werken bij het OCMW voor de meesten van hen niet hun eerste keuze is?

Het VSOA vraagt al jaren om garanties voor onze OCMW-werknemers, voor het garanderen van de subsidies, voor een honderd procent terugbetaling van het leefloon voor alle structuren, of ze nu klein, middelgroot of groot zijn, en vooral voor een langetermijnvisie voor het sociaal beleid voor Brussel.

Deze beslissing van de minister die verantwoordelijk is voor de Brusselse OCMW's, is voor de werknemers een klap in het gezicht en een echte oorlogsverklaring. Sommigen zien het zelfs als "de doodsteek" van de OCMW's.

Het VSOA kan dit niet accepteren en onze afgevaardigden zullen opkomen voor onze OCMW-werknemers. ■

Sophie FAUT
Regionaal voorzitter VSOA-LRB Brussel

Blauwe Golf

VSOA-Defensie heeft met het begin van het nieuwe jaar ook een nieuwe zichtbaarheidsactie opgestart. Onze 'Blauwe Golf' was zonder twijfel een succes. Zowel voor het herkenbaar maken van onze organisatie als voor het verstevigen van de banden tussen de lokale afgevaardigden en de leden, die om verschillende redenen een zeer druk jaar achter zich hebben gelaten.

Na het uitdelen van de blauwe parkeer-schijf van VSOA-Defensie voor al het Defensiepersoneel aan de ingang van het kwartier, hebben wij onze leden uitgenodigd voor een nieuwjaarsreceptie in de lokale horeca. Dit moment van ontspanning was ook een uitstekende gelegenheid om bij de leden te polsen hoe wij onze diensten nog kunnen verbeteren en hen nog beter kunnen bijstaan.

Wij wensen dan ook alle lokale afgevaardigden en leden te bedanken voor hun warme ontvangst, vriendelijke lach en de getoonde inzet. Het bewijst nogmaals waarom wij een belangrijke vakbond binnen Defensie zijn en uitblinken in onze ledenwerking.

Bijkomende informatie en foto's vinden jullie terug op de Facebookpagina van VSOA-Defensie.

Op regelmatige basis zitten onze verantwoordelijken samen met de minister van Defensie. Deze momenten van overleg gebruiken we dan ook om dringende en belangrijke dossiers onmiddellijk te bespreken op het hoogste niveau.

Overleg met de minister

Doorheen deze legislatuur heeft de minister dan ook altijd dit overleg sterk gewaardeerd en gevolg gegeven aan de zaken die VSOA-Defensie onder de aandacht brengt.

Met de verkiezingen in aantocht heeft de voorzitter van VSOA-Defensie, Chris Huybrechts, dan ook van dit moment gebruik gemaakt om de 'Visie 2024-2030' van VSOA-Defensie te overhandigen aan de minister en deze uitgebreid toe te lichten.

Dit document vormt de leidraad voor onze werking in de komende legislatuur en de minister heeft dit dan ook met veel interesse aange-

men. Zo werken wij proactief voor onze leden, en de toekomst van Defensie.

We willen dan ook graag een woordje van dank uitspreken voor onze minister, Mevrouw Ludivine Dedonder, voor de uitstekende samenwerking tijdens deze legislatuur. Vele zaken zijn gerealiseerd voor het personeel van Defensie en dit is zeker ook te danken aan de goede samenwerking en openheid die door de minister en haar kabinet zijn getoond. Hopelijk kunnen we deze constructieve samenwerking verderzetten tijdens de volgende legislatuur omdat de zorg voor het personeel steeds de prioriteit moet krijgen.

Fietsvergoeding

De maximale fietsvergoeding voor werknemers die vrijgesteld is van belasting, stijgt vanaf 1 januari 2024. Elke werknemer heeft recht op deze fietsvergoeding, die van 0,27 euro stijgt naar

0,35 euro per afgelegde kilometer in 2024. Ook komt er een fiscaal plafond van 2.500 euro op die vergoeding. Tot dat bedrag is de fietsvergoeding vrijgesteld van sociale en fiscale bijdragen.

Onze organisatie vroeg om dit plafond te verhogen aangezien dit voor de militairen, die over het algemeen een langer traject afleggen, nadelig kan zijn. We houden jullie op de hoogte.

We zijn er voor families van militairen in operaties

Het defensiepersoneel speelt een essentiële rol in het waarborgen van de veiligheid en bescherming van ons land. Tijdens militaire operaties worden zij vaak naar het buitenland gestuurd, waar zij de uitdagingen van gevaarlijke omgevingen en emotionele scheiding van hun geliefden moeten doorstaan. In deze moeilijke tijden kan het van onschatbare waarde zijn om steun te ontvangen.

© Belgian Defence

VSOA-Defensie maakt er een erezaak van om deze steun te bieden. Een van de aspecten, is het bieden van ondersteuning aan de families van het Defensiepersoneel die in het buitenland zijn gestationeerd. Het begrijpen van de uitdagingen waarmee deze families worden geconfronteerd, staat centraal in de missie van VSOA-Defensie.

Luisterend oor

Door een luisterend oor te zijn voor de familieleden van het personeel op zending kennen wij de bekommernissen van beide partijen. Dit is onder andere een belangrijk aspect van de steun die wij bieden. Of het nu gaat om het beantwoorden van vragen, het verstrekken van informatie of het bieden van emotionele steun, VSOA-Defensie staat altijd klaar om te helpen. Dit is vooral waardevol voor zij die misschien niet weten waar ze terecht kunnen met hun zorgen en vragen.

Naast het bieden van emotionele steun, werkt VSOA-Defensie ook nauw samen met overheidsinstanties en andere organisaties om praktische problemen op te lossen die zich kunnen voordoen voor families van militairen in het buitenland. Of het nu gaat om het regelen van huisvesting, het verstrekken van financieel advies of het bieden van informatie over beschikbare diensten en voorzieningen, VSOA-Defensie speelt een sleutelrol bij het verbinden van de families met de juiste gesprekspartners.

Aanspreekpunt

Informeer dus zeker je familie als je op zending vertrekt. Wij zijn er niet enkel voor onze leden maar ook voor hun naasten zullen we een belangrijk aanspreekpunt zijn. ■

Laatste schijf loonsverhoging

Na lang wachten konden de militairen in januari 2024 genieten van de laatste fase van de loonsverhoging. Dit is dan ook het sluitstuk van een werk van jaren dat werd gerealiseerd door een sterk staaltje vakbondswerk.

Alhoewel onze organisatie tevreden is met de herwaardering van de lonen naar een vergelijkbaar niveau van de andere veiligheidsberoepen is ons werk hier zeker niet afgelopen. VSOA-Defensie blijft dan ook strijden voor

een automatische koppeling van deze lonen aan de andere veiligheidsberoepen of op zijn minst een periodieke herziening van de lonen, om te vermijden dat we alweer een jarenlange achterstand zouden oplopen.

We danken onze leden voor het vertrouwen dat zij stellen in ons en hopen dat zij met dit zeer zichtbaar dossier ook genieten van de vruchten van hun vertrouwen en ons werk. ■

Woordbreuk, onbetrouwbaar en geen respect voor de politie

De Vivaldi-regering, die sinds oktober 2020 aan het roer staat in België, is een coalitie van liberalen, sociaaldemocraten, groenen en christendemocraten. We naderen stilaan de federale verkiezingen van 9 juni 2024. Laten we eens kijken naar hoe wij deze regering kunnen beoordelen op het gebied van politiezaken en relaties met de vakorganisaties. Zonder u het verdere leesplezier te willen afnemen, kunnen wij al gerust stellen dat het woord “beschamend” hier zeker op zijn plaats is.

Woordbreuk

In de tweede helft van 2020, in volle coronaperiode nadat een aantal ondernemingen en overheidsdiensten een coronacheque toekenden aan hun werknemers, vroegen wij aan onze minister van Binnenlandse Zaken of dit ook geen goed idee zou zijn voor het politiepersoneel. De politie kreeg uiteindelijk van de regering de ondankbare en moeilijke taak om de (soms absurde) coronaregels te doen respecteren. Boetes schrijven voor mensen die op een bankje zaten in het park, voor het niet dragen van een mondkap, om de openbare orde te handhaven tijdens betogingen tegen de coronamaatregelen, ...

In plaats van het toekennen van een cheque wilde de minister structureel het loon van het politiepersoneel opwaarderen. Uiteraard waren wij daar vragende partij naar. De loononderhan-

delingen startten begin 2021. Na in totaal 16 onderhandelingscomités, verschillende acties en manifestaties van de vakorganisaties sloten begin 2022 twee vakorganisaties een akkoord met de minister van Binnenlandse Zaken én Justitie over het kwalitatief luik. Na meer dan 20 jaar een loonsverhoging voor het politiepersoneel. Een “historisch akkoord” volgens de minister van Binnenlandse Zaken. Een structurele loonsverhoging van gemiddeld 5%. Het vervroegd pensioen vanaf 58 jaar, officieel het stelsel van non-activiteit voorafgaand aan het pensioen, blijft een individueel recht. Zo kondigde de minister dit met veel trots aan.

Helaas blijft er van heel het sectoraal akkoord niets overeind. De beloofde loonsverhoging met ingang op 1 januari 2023 werd door de regering gespreid over drie jaren (45 % in 2023, 45% in

2024 en 10% in 2025), het stelsel van non-activiteit voorafgaand aan de pensionering werd afgeschaft, de beloofde premie voor telewerk is er enkel voor de happy few en de tweede fase van de loononderhandelingen vanaf 1 januari 2024 gaat niet door. Tot zover het “historisch akkoord” en het respect voor de politiediensten.

Met grote fierheid zei onze ex-minister van Justitie verleden jaar nog dat hij er voor gezorgd had dat de loonsverhoging toch nog sneller zal uitgevoerd worden. Uit pure schaamte werd de laatste schijf van 10% die voorzien was op 1 oktober 2025, nu één jaar naar voor geschoven om deze dan uit te betalen samen met de resterende 45% op 1 oktober 2024. Concreet gaat deze laatste schijf voor operationele personeelsleden over een bedrag van ongeveer 7 euro, voor het administratief en logistiek personeel (CALog) bij

de politie gaat dit in sommige gevallen over 50 eurocent! Bedankt Vivaldi-regering! Zelfs de voorzitter van de partij MR Georges-Louis Bouchez tweette destijds dat de volle loonsverhoging voor het politiepersoneel moest toegekend worden op 1 januari 2023. Maar tijdens het begrotingsconclaaf in oktober 2022, waar de excellenties van Open Vld ons sectoraal akkoord onderuit hebben gehaald, keek de vice-eersteminister van MR blijkbaar de andere kant op of was hij in slaap gevallen aan de begrotingstafel. Ook van de andere regeringspartijen mochten wij geen steun ontvangen. Onze eigen voogdijminister, de minister van Binnenlandse zaken is geen vice-eersteminister en zit dus niet in de kern waar de grote beslissingen worden genomen. Maar onze toenmalige minister van Justitie, ook voogdijminister voor de politie en vice-eersteminister zat wel aan tafel én was bovendien ondertekenaar van ons sectoraal akkoord.

Leugens

Het stelsel van non-activiteit voorafgaand aan de pensionering was al lang een fetisj voor de ministers van Open Vld. Zij zagen tijdens het begrotingsconclaaf de gelegenheid om van dit stelsel brandhout te maken. Want volgens hen kon het niet dat politiemensen op 58 jaar met pensioen gaan en stoppen met werken. Dergelijke leugens klinken natuurlijk als muziek in de oren bij de bevolking die dankzij deze regering tot 67 jaar mag werken. Helaas kent de waarheid haar rechten: politiemensen kunnen niet met 58 jaar op pensioen gaan. Het stelsel van non-activiteit voorafgaand aan de pensionering is slechts van toepassing op personeelsleden die op 10 juli 2014 een preferentiële pensioenleeftijd hadden én voldoen aan een aantal voorwaarden. Bovendien moet je effectief 37,5 dienstjaren hebben om op een aantrekkelijk wijze in te stappen in deze regeling. Vaak wordt er verwezen naar het regeerakkoord. Nergens in het regeerakkoord is er iets terug te vinden over de afschaffing van de NAVAP-regeling. Het Koninklijk Besluit van 2015 is nochtans duidelijk: de politie wordt in een vergelijkbare toestand geplaatst als die van de andere veiligheidssectoren, zijnde met een eigen uittrede-regeling die zal gelden tot alle regelingen van vervroegde uittreding in de federale openbare sector, met inbegrip van dit besluit, aangepast worden in uitvoering van het Regeerakkoord en

nadat besprekingen werden gevoerd in het Nationaal Pensioencomité over de zware beroepen. Maar volgens ex-minister Van Quickenborne was dit Koninklijk Besluit slechts “een stukje papier”.

Ook verkondigt Vincent Van Quickenborne dat de NAVAP-regeling werd afgeschaft in ruil voor de 2.000 euro loonsopslag die wij zouden gekregen hebben. In werkelijkheid werden de loonschalen van het operationeel kader (ook nog met enkele uitzonderingen) met 1.000 euro bruto niet-indexeerd verhoogd op jaarbasis. Aangezien de Belgische staat voor iedere 100 euro onmiddellijk 54 euro terugneemt, spreken wij over een loonsverhoging van ongeveer 60 à 70 euro netto per maand. En dit is ver van de volgens minister Verlinden beloofde 5%.

Een betrouwbare overheid is een overheid die haar beloftes nakomt. Deze Vivaldi-regering beweest helaas het tegenovergestelde.

Onbetrouwbaar

Een ander luik uit het sectoraal akkoord 2021-2022 was de tweede fase van de loononderhandelingen. Minister Verlinden had namelijk een loonsverhoging van 150 euro netto per maand beloofd. De onderhandelingen over de tweede fase zouden starten in januari 2024. Het protocolakkoord vermeldt dan ook letterlijk het volgende: “de overheid is en blijft in overleg met de lokale besturen én de federale regering om een gefaseerde pecuniaire herwaardering van de politie te bewerkstelligen. De start van de tweede fase hiervoor is voorzien in januari 2024. Concreet betekent dit dat de onderhandelingen voor de tweede fase van dit sectoraal akkoord ten laatste in januari 2024 worden opgestart, met als doelstelling om deze ten laatste te beëindigen in april 2024”. Getekend door Annelies Verlinden en Vincent Van Quickenborne.

Eind 2023, na aandringen van onze vakorganisatie, schreef de minister van Binnenlandse Zaken een brief naar de drie verenigingen van steden en gemeenten met de vraag of zij de tweede fase van de loononderhandelingen zouden steunen. Het antwoord was al gekend voor de vraagstelling: er is geen budgettaire marge om de onderhandelingen op te starten. Tussen 2021 en eind 2023 heeft onze minister van Binnenlandse Zaken dus niets gedaan om noch bij steden en gemeenten, noch bij de federale regering middelen vrij te maken om de lonen van het politiepersoneel te

herwaarderen. Het politiepersoneel en de vakorganisaties werden belogen, bedrogen en bedot.

Geen respect

Respect vanuit onze politieke overheden ervaren we al jaren niet meer. Reeds in 2019 daalde het aantal kandidaten met 30%! Vorig jaar zakte het aantal kandidaten voor de functie van inspecteur nog verder weg! Maar geen kat uit de politiek die zich daar blijkbaar zorgen over maakt.

En hoe zou dit nu kunnen komen? Deze regering beloofde, zwart op wit, om het beroep van politieambtenaar aantrekkelijker te maken. Maar in werkelijkheid deed men net het omgekeerde.

Ook kenden wij tijdens de afgelopen regeerperiode een partijvoorzitter van een regeringspartij die in een volgens hem zatte bui verkondigde dat politiemensen te veel verdienen voor hetgeen ze moeten doen en dat hij zijn vriendin aanbood voor seksuele handelingen. Of een minister van Justitie die politionele bescherming genoot, thuis een verjaardagsfeestje gaf waarbij enkele van zijn gasten het nodig vonden om tegen een politiecombi te plassen en hijzelf de avond afslot op straat met een nummer op zijn luchtgitaar.

Deze regering had beloofd om het beroep aantrekkelijker te maken. Het staat vast dat de politiek een zootje heeft gemaakt van de geïntegreerde politie, zowel organisatorisch als statutair. De politie werd kapot bespaard, de beloofde rekruteringen worden niet behaald en het beroep werd onaantrekkelijker gemaakt. En het vertrouwen met de vakorganisaties werd zwaar beschadigd. Respect voor het sociaal overleg en gemaakte afspraken en akkoorden? Niet met deze Vivaldi-regering dus.

Regelmatig krijgen wij de vraag: welke politieke partij neemt het nog op voor de politie? Wij langs onze kant blijven in ieder geval het antwoord schuldig. Parlementairen en burgemeesters die het wel nog goed menen met ons worden niet gehoord of zelfs de mond gesnoerd.

Wij kunnen alleen maar hopen dat wij de afgelopen regeerperiode zo snel mogelijk kunnen vergeten en dat de volgende regering wel werk maakt van een betere politie, een aantrekkelijke job, een betere verloning en gemaakte afspraken respecteert. ■

Patrick ROIJENS

Nationaal informatiebeheerder

Verhelderend inzicht in verlofstelsels en regelgeving

Op 2 februari 2024 vond de nieuwjaarsvorming plaats van VSOA-Onderwijs, afdeling Antwerpen. De bijeenkomst stond in het teken van de recente ontwikkelingen over de verlofstelsels en hun impact.

Binnen het verlofstelsel AVP is het nu ook mogelijk om vijf dagen per jaar (onbetaald) zorg of steun te verlenen aan een ziek gezinslid of familielid. Onder het gras zit echter een venijnige adder verscholen, want naast het dagelijkse loonverlies moet het betrokken personeelslid ook rekening houden met het niet onbelangrijke feit dat voor iedere maand waarin minstens 1 dag AVP wordt opgenomen, niet alleen de pensioenleeftijd met 1 maand opschuift, maar ook de geldelijke anciënniteit! Een leerkracht die gedurende een schooljaar noodzakelijkerwijs in vijf verschillende maanden een dag AVP zou opnemen om zorg te verlenen aan een ziek kind, verliest op één schooljaar tijd bijna een half jaar aan opbouw in de geldelijke anciënniteitschaal, gekoppeld aan een pensioenleeftijd die eveneens met vijf maanden opschuift in de tijd. Doet deze situatie zich twee schooljaren voor, dan moet het personeelslid bijna een jaar langer werken voordat het een loonsverhoging zal krijgen. Het recht om een dag AVP te kunnen opnemen is dan ook zonder meer een vergiftigd geschenk.

Infosessies

De vorming werd afgesloten met een eerste toelichting over de krachtlijnen in het rapport van de Commissie van Wijzen. Vervolgens werden onze afgevaardigden uitgenodigd om deel te nemen aan verdere infosessies waar het rapport van de Commissie van Wijzen diepgaand wordt geanalyseerd. Deze infosessies staan open voor alle afgevaardigden en leden en dragen de titel 'Wijsheid & Werkelijkheid'.

Verdere informatie vindt men op onze website. ■

De wijzigingen situeren zich voornamelijk rond onbetaalde verlofstelsels om zo een andere invulling aan de job te geven: het verlof voor verminderde prestaties (VVP), verlof voor verminderde prestaties 55+ (VVP 55+) en de afwezigheid voor verminderde prestaties (AVP). Deze verlofstelsels bieden het personeelslid de mogelijkheid om in het onderwijs minder te gaan werken, zonder hiervoor een bijkomende motivering te moeten geven of een verantwoording af te leggen.

Aanneembaarheid pensioen

Na de hervorming van de verlofstelsels in 2017 ging de toenmalige Vlaamse regering het engagement aan om de verlofstelsels VVP en VVP 55+ aanneembaar te maken voor het onderwijspensioen, waarvoor de vraag aan de toenmalige federale minister van Pensioenen,

Bacquelaine (MR) werd gericht. Jarenlang bleef dit dossier sluimeren ondanks herhaaldelijk aandringen van de onderwijsvakbonden op een regeling. Voor de zomer van 2023 liet federaal minister van Pensioenen Lalieux (PS) weten dat het dossier eindelijk ter goedkeuring klaar lag...

Ware het niet dat de Vlaamse regering tijdens de zomer, door een schrijven van minister Weyts aan minister Lalieux, besliste om de eerdere aanvraag in te trekken! Onze Vlaamse regering heeft de mond vol over de opwaardering van het lerarenberoep, maar laat het na om te zorgen voor 'werkbaar werk', hetgeen prioritair is om de aantrekkelijkheid van het lerarenberoep te verhogen. Personeelsleden die hiervoor een VVP of VVP 55+ namen om hun opdracht werkbaar te houden, blijven nu in de kou staan en worden hier financieel voor afgestraft.

Jens LUYPAERT

Adjunct-secretaris Vlaams Brabant -
BHG & Antwerpen